

ВІДГУК

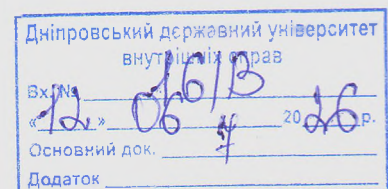
офіційного опонента – кандидата юридичних наук

Іняхіна Володимира Євгеновича

на дисертацію Даниленка Володимира Петровича на тему «Дозвільно-погоджувальна діяльність Національної поліції України: адміністративно-правові засади», подану на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Актуальність теми дослідження. Сучасний етап розвитку України як демократичної та правової держави супроводжується активним реформуванням системи публічного адміністрування, у тому числі діяльності правоохоронних органів. У цих умовах особливого значення набуває вдосконалення адміністративно-правових механізмів реалізації повноважень Національної поліції України у сферах, пов'язаних із забезпеченням публічної безпеки та контролем за обігом об'єктів підвищеної небезпеки. Саме тому проблематика дозвільно-погоджувальної діяльності поліції є актуальною не лише для адміністративно-правової науки, а й для практики правозастосування, оскільки безпосередньо стосується гарантування законності, правопорядку та належного рівня захисту прав і свобод людини.

Важливість дослідження зумовлюється також тим, що дозвільно-погоджувальна діяльність Національної поліції охоплює широкий спектр суспільних відносин, пов'язаних із обігом зброї, наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, функціонуванням дозвільної системи, забезпеченням безпеки дорожнього руху та наданням охоронних послуг. Водночас сучасний стан нормативно-правового регулювання цієї сфери характеризується наявністю певних прогалин, колізій і недостатньою узгодженістю окремих адміністративних процедур, що потребує комплексного наукового осмислення та вироблення ефективних шляхів удосконалення законодавства.

У цьому контексті дисертаційна робота Даниленка Володимира Петровича «Дозвільно-погоджувальна діяльність Національної поліції України: адміністративно-правові засади» є актуальним і своєчасним науковим дослідженням, у якому здійснено комплексний аналіз правової природи, змісту, форм реалізації та особливостей нормативного забезпечення дозвільно-погоджувальної діяльності Національної поліції України. Автором сформульовано низку теоретичних положень і практичних рекомендацій, спрямованих на вдосконалення адміністративно-правового регулювання у відповідній сфері, що свідчить про практичну значущість і наукову цінність проведеного дослідження.

Дисертаційне дослідження В.П. Даниленка тісно корелюється з низкою державних і відомчих програм, планів, концепцій: вона спрямована на виконання основних положень указів Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» від 30.09.2019 № 722, «Про Комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки» від 11.05.2023 № 273/2023, Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2021–2025 роки, затвердженої постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 26.03.2021 № 12-21, Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.04.2024 № 476, Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2025-2029 роки, затвердженої наказом МВС України від 21.05.2024 № 326, а також плану науково-дослідницької роботи Науково-дослідного інституту публічного права «Правове забезпечення прав, свобод та законних інтересів суб'єктів публічно-правових відносин» (номер державної реєстрації 0115U005495).

Методологічну основу наукової роботи становить раціональна

сукупність методів наукового пізнання, обрана дисертантом з урахуванням специфіки поставленої мети, об'єкта та предмета дослідження. Для досягнення визначеної мети та розв'язання поставлених завдань автор використав широкий комплекс загальних і спеціальних методів дослідження, зокрема, історико-правовий метод, логіко-семантичний, формально-логічний метод, методи аналізу та синтезу, порівняльно-правовий метод, екстраполяції, класифікації, соціологічного опитування, моделювання та інші методи.

Слід зазначити, що перераховані методи були використані в органічному поєднанні та взаємозв'язку, що дало змогу всебічно розглянути предмет дослідження, висвітлити пов'язані з ним проблеми, виробити комплексний підхід до їхнього вирішення.

Аналіз дисертації В.П. Даниленка дозволяє зробити висновок про **обґрунтованість** її основних положень, висновків і рекомендацій. Яскраве свідчення цього – значний обсяг використаних джерел (більше 180 найменувань).

На особливу увагу заслуговує **наукова новизна** одержаних результатів. Дисертація В.П. Даниленка стала вагомим внеском у розвиток доктринального уявлення про правову природу, зміст та механізми організації дозвільно-погоджувальної діяльності Національної поліції України, а також вироблення науково обґрунтованих пропозицій і рекомендацій щодо підвищення ефективності її нормативного регулювання та практичного здійснення; обґрунтування концепції публічно-правового статусу поліції у сфері видання дозвільних та погоджувальних документів шляхом деталізації співвідношення між адміністративно-владними, сервісними та контрольними функціями поліції, а також уточнення інституційних умов їх реалізації; теоретичне розуміння правових гарантій законності в контрольно-наглядовій діяльності поліції у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху через поєднання адміністративної, процесуальної та інформаційно-технічної складових забезпечення законності; характеристика нормативних засад реалізації дозвільно-погоджувальних функцій Національної поліції України; обґрунтування напрямів вдосконалення

адміністративно-правового регулювання реалізації дозвільно-погоджувальних функцій Національної поліції відповідно до світових стандартів поліцейської діяльності тощо.

Сформульовані в роботі положення мають авторський характер та репрезентують індивідуальне бачення проблематики ефективності практики реалізації дозвільно-погоджувальних процедур підрозділами Національної поліції. На мій погляд, вони можуть слугувати плідним підґрунтям для подальших досліджень, присвячених правовим та організаційним аспектам адміністративної діяльності Національної поліції.

Практичне значення одержаних результатів полягає у тому, що сформульовані та викладені в дисертації висновки і пропозиції бути взяті за основу для розвитку наукових підходів до вивчення дозвільно-погоджувальної діяльності органів публічної влади та Національної поліції зокрема; підготовки проєктів нормативно-правових актів щодо вдосконалення адміністративних процедур у сфері контролю за обігом зброї, вибухових матеріалів, організації охоронної діяльності, забезпечення безпеки дорожнього руху, а також для оновлення та доповнення положень Кодексу України про адміністративні правопорушення, Законів України «Про Національну поліцію», «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», підзаконних актів МВС України тощо; для підвищення ефективності практики реалізації дозвільно-погоджувальних процедур підрозділами Національної поліції, удосконалення міжвідомчої взаємодії та посилення гарантій прав фізичних і юридичних осіб під час одержання дозвільних документів; підготовки навчально-методичних матеріалів, у проведенні лекційних та практичних занять із таких навчальних дисциплін, як «Адміністративне право», «Адміністративна відповідальність», «Поліцейська діяльність», «Організація діяльності підрозділів ювенальної превенції».

Основні положення, висновки та рекомендації дисертаційного дослідження В.П. Даниленка викладені у семи наукових публікаціях, чотири з яких опубліковані у наукових фахових виданнях України, одна – у зарубіжному

науковому виданні, а також у двох тезах доповідей на науково-практичних конференціях, круглих столах, що свідчить про **повноту викладу матеріалу дослідження в друкованих працях**. Зміст автореферату та основних положень дисертації є ідентичним.

Висновки і рекомендації дисертації характеризуються високим рівнем **достовірності**. Про це свідчать позитивні відгуки авторитетних вчених-адміністративістів; успішна апробація на кафедральних заходах, міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях. Справляє приємне враження й обсяг використаного емпіричного матеріалу.

Структура роботи характеризується продуманістю, послідовністю, збалансованістю складових і підпорядкованістю їх реалізації мети та основних завдань дослідження.

Загалом, викладене свідчить про такі позитивні риси рецензованої дисертації, як актуальність, наукова новизна, практична значущість, методологічна обґрунтованість та доступність для сприйняття.

Робота В.П. Даниленка є завершеною працею, в якій отримані нові науково обґрунтовані результати, що в сукупності вирішують конкретне наукове завдання, важливе з точки зору підвищення ефективності нормативного регулювання та практичного здійснення дозвільно-погоджувальної діяльності Національної поліції України.

Поряд з цим, слід відмітити й деякі **недоліки рецензованої дисертації**:

1. Слід позитивно відзначити, що у вступі автор обґрунтовує актуальність теми через широке залучення наукового доробку з проблематики адміністративно-правового забезпечення дозвільно-погоджувальної діяльності Національної поліції України, проте не виокремлює внесок окремих авторів і не акцентує на тих питаннях, які залишилися поза їх увагою й становлять основу власних досліджень, що ускладнює сприйняття наукової новизни, адже відсутня чітка межа між уже напрацьованими результатами та тим, що пропонує здобувач.

2. У дисертаційному дослідженні використано велику кількість

аналітичного матеріалу, в тому числі систематизовані дані державної і відомчої статистичної звітності за 2020–2025 роки в у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку; офіційні звіти, інформаційні листи й аналітичні довідки МВС та Національної поліції України, аналіз політико-правової публіцистики, довідкових видань, фактологічних матеріалів щодо адміністративно-правового забезпечення дозвільно-погоджувальної діяльності Національної поліції України, однак чіткої систематизації та підведення підсумків вказаного дослідження у вигляді додатків відсутнє.

3. У підрозділі 1.4 дисертації автор приділяє увагу зарубіжному досвіду адміністративно-правового забезпечення дозвільно-погоджувальної діяльності поліції, проте не зрозуміло, які саме положення, підходи та правові моделі можуть бути безпосередньо імплементовані в українське законодавство, а які потребують адаптації з урахуванням національної правової системи та умов воєнного стану.

4. Визначаючи дозвільно-погоджувальну діяльність Національної поліції як самостійний вид адміністративної діяльності, здобувач водночас не повною мірою розмежовує її з суміжними правовими категоріями – ліцензуванням, реєстрацією, контролем та наданням адміністративних послуг, що могло б посилити теоретичну обґрунтованість авторської концепції.

5. У дисертації сформульовано низку пропозицій і рекомендацій щодо вдосконалення законодавства у сфері дозвільно-погоджувальної діяльності Національної поліції, однак не всі вони супроводжуються достатнім обґрунтуванням механізму практичної реалізації, зокрема щодо етапності впровадження, відповідальних суб'єктів та можливих правових наслідків. Бажано було б також запропонувати конкретні проєкти змін і доповнень до відповідних нормативно-правових актів, що посилює б прикладне значення отриманих результатів.

Втім, наведені зауваження жодним чином не впливають на загальне позитивне враження від рецензованої роботи. Вони мають на меті лише акцентувати увагу автора на окремих її дискусійних моментах.

Викладене вище дає можливість стверджувати, що дисертаційна робота Даниленка Володимира Петровича на тему «Дозвільно-погоджувальна діяльність Національної поліції України: адміністративно-правові засади» є комплексним, узагальненим дослідженням, яке відзначається високим науково-теоретичним рівнем, глибиною розробки наукової проблеми, новизною підходу до вирішення поставленого наукового завдання, обґрунтованістю та достовірністю сформульованих практичних рекомендацій.

Робота повною мірою відповідає науковій спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Таким чином, дисертація «Дозвільно-погоджувальна діяльність Національної поліції України: адміністративно-правові засади» є завершеною працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що вирішують важливе наукове завдання в сфері адміністративного права. Дисертаційна робота Даниленка Володимира Петровича повною мірою відповідає вимогам Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 р. № 567, а її автор заслуговує на присудження йому наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент:

Заступник начальника Головного управління

Національної поліції в Харківській області

кандидат юридичних наук

Володимир ІНЯХІН